תלה"מ 20082-05-25 * נ' *****
תלה"מ 30168-05-25 *** **** נ' ***

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת גלית מרגלית ביטון

<u>תובעת</u> **נתבעת בתלה"מ 30168-05-25**	****** *** ת"ז *********** ע"י ב"כ עוה"ד הדס קרמיצר

נגד

<u>נתבע</u> **תובע בתלה"מ 30168-05-25**	******* **** **ת"ז *********** ע"י ב"כ עוה"ד אמסטר מטרי אביבית

<u>בעניין הקטינות</u>:

***** **** ילידת **/**/****

***** **** ילידת **/**/****

<u>החלטה</u>

בפניי בקשת הנתבע להרחבת זמני שהות באופן שווה עם שתי בנותיו הקטינות שגילן מתחת לגיל 6 חרף המלצת עו"ס לסדרי דין שהמליצה על הרחבה חלקית.

א. <u>הקדמה</u>

תלה"מ 20082-05-25 * נ' *****
תלה"מ 30168-05-25 *** **** נ' ***

תיק חיצוני:

1. הצדדים בהליכים שבפניי, הנם הורים לשתי קטינות; **** ילידת **/**/** (כבת 4.5) ו**** ילידת **/**/** (כבת 3.5) (להלן – **הקטינות**). שני ההורים הגישו תביעות הדדיות לקביעת אחריות הורית וחלוקת זמני שהות.

2. במסגרת הליך ה"ט 12212-01-25 (שהתנהל בפני מותב תורן) בוטל צו ההגנה שניתן כנגד הנתבע במעמד צד אחד בהסכמת הצדדים וניתנה החלטה במסגרתה נקבעו זמני שהות זמניים בין הנתבע לקטינות והם; פעמיים בשבוע בימים ב' וד' כולל לינה וכל סופ"ש שני מיום ו' ועד שבת בשעה 19:00, זאת עד להחלטה אחרת במסגרת הליך עיקרי.

3. הנתבע עתר בהליך שבפניי, להרחבת זמני השהות שלו עם בנותיו הקטינות, באופן שיכלול הרחבת זמני השהות בסופ"ש עד ליום א' וכן להוסיף את יום ה' כיום מתחלף. הרחבה זו תוביל הלכה למעשה לקיום זמני שהות שווים בין הקטינות לשני ההורים.

4. עו"ס לסדרי דין הגישה תסקיר לתיק בית המשפט. בתסקיר תיארה העו"ס את הרקע לסכסוך הזוגי, תפקודם של שני ההורים אל מול הקטינות, צרכי הקטינות ותפקודן, לרבות היכולות ההוריות של שני ההורים לספק לקטינות את צורכיהן השונים.

5. בתסקיר מפרטת העו"ס את היכולות ההוריות **הטובות** של שני ההורים, לספק לקטינות את כל צורכיהן; הן את הצרכים הרגשיים, הן את הצרכים

ההתפתחותיים והן את הצרכים הפיזיים. נבחנה אינטראקציה חיובית ומיטיבה בין כל אחת מהקטינות אל מול כל אחד מההורים. עוד ציינה העו"ס את תפקודן הטוב דיו של הקטינות במסגרות החינוך ואת המעורבות של כל אחד מההורים אל מול מסגרות החינוך.

6. המלצת העו"ס הייתה להיעתר לבקשה באופן חלקי, קרי להרחיב את זמני השהות רק ממוצ"ש לראשון ולא להרחיב את זמני השהות גם ביום ה' אחת לשבועיים. השיקול היחידי עליו התבססה העו"ס היה שתוספת של היום המתחלף, עלול ליצור תחושת בלבול וחוסר סדר בקרב הילדות.

7. במסגרת קדם המשפט שהתקיים בהליכים אלה, נערכו ניסיונות להביא הצדדים להסכמה אשר לא צלחו, אולם הצדדים שניהם סברו שנכון לקיים פגישה נוספת עם העו"ס. עיון בתגובת התובעת מלמד כי העו"ס לא ראתה לנכון לקיים מפגש נוסף ומשכך אין מנוס מהכרעה.

ב. <u>עיקר טענות הצדדים והתייחסותם לתסקיר מיום 11/9/25.</u>

<u>טענות התובעת</u>

8. התובעת ביקשה לאמץ את המלצות התסקיר. לצד זאת המשיכה התובעת לתאר כי עפ"י תפיסתה הנתבע ממשך לפגוע בקטינות בצורה בלתי נסבלת וגורם להן

נזק רגשי כבד. התנהגותו מניפולטיבית, התקשורת הבריאה אותה הוא מצייר הנה למראית עין בלבד.

9. התובעת שיתפה אודות אמירות שהקטינות חלקו איתה, אמירות שאינן הולמות את גילן, מעמיסות עליהן מבחינה רגשית ויוצרות תחושות של בלבול.

10. מאידך טענה התובעת שיש לשמר את זמני השהות שנקבעו, לאור גילן הרך של הקטינות וחוסר היכולת של הנתבע להפריד בין סכסוך הגירושין להורות אל מול הקטינות. היא מכירה בחשיבות הנתבע בחיי הבנות, כי הן אוהבות אותו. התובעת ציינה כי הבנות מתקשות במעברים, כאשר הם נעשים שלא באמצעות מסגרת החינוך.

<u>טענות הנתבע</u>

11. תוכן התסקיר ובו התיאור אודות חשיבות הנתבע בחיי הקטינות, הרצון של הקטינות לשהות עם הנתבע יותר, תפקודם המיטיב של שני ההורים, הקשר שלהם עם מסגרות החינוך, הקושי במעברים שלא באמצעות מסגרת החינוך ואמירות האם כי הנתבע דואג לבנותיו ומטפל בהן היטב, סותרות את ההמלצות החלקיות.

12. העו"ס לא נתנה הסבר מניח את הדעת מדוע להרחיב זמני שהות במוצ"ש ולא ביום ה'. המסקנות שהובילו להמלצה להרחבת זמני השהות במוצ"ש חלות גם על יום ה'.

13. הטענה כי הבנות "התרגלו" מעוררת קושי שכן עסקינן בחודשיים ימים בלבד ולכן אינה מדויקת. אין העדפה לתובעת על פני הנתבע. הנתבע הציע כי בימי ה' בשבוע ישהו הקטינות בקביעות אצלו ולא בהכרח אצל התובעת.

ג. <u>דיון והכרעה</u>

14. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים והמלצות התסקיר סבורני כי **דין הבקשה להתקבל. אסביר מסקנתי זו.**

15. שני הצדדים מסכימים להרחבת זמני השהות ממוצ"ש ועד יום א'. משכך הדיון בהחלטתי זו יתמקד בבחינה טובת הקטינות ביחס להרחבת זמני השהות גם ביום ה' (כיום מחלף) או שלאו.

<u>ג1 -המטריה המשפטית</u>

16. בבואו של בית המשפט להכריע בשאלת קביעת זמני שהות והרחבתם, השיקול המרכזי והמכריע הוא בהתאם לעקרון "טובת הקטין" אשר הוכר כעקרון על במשפט הישראלי. "טובת הקטין"- הינו מושג עמום ורחב ובית המשפט נדרש לצקת לתוכו תוכן וליישמו לגבי אותו קטין קונקרטי בעניינו הוא דן, בהתאם לנסיבות, וזאת תוך הסתייעות במומחים וגורמי מקצוע (ראו גם: עמש (ב"ש) 30516-10-18 **י.ר נ' ש.ר** (פורסם בנבו, מיום 2/6/10)).

17. לצורך בחינת טובת הקטין, נעזר בית המשפט בתסקירים ובחוות דעת מומחים להם יש את היכולת והכלים המתאימים לבחון את המקרה בעין

תלה"מ 20082-05-25 * נ' *****
תלה"מ 30168-05-25 *** **** נ' ***

תיק חיצוני:

מקצועית וסובייקטיבית (רע"א 4575/00 **פלונית נ' אלמוני**, פ"ד נה (2) 321; בג"צ 4238/03 **לוי נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים**, פ"ד נח (1), 481). בהתאם לפסיקה, חוות דעת מומחים בסוגיה כה רגישה הינן בעלות משקל משמעותי במכלול הראיות.

18. יחד עם זאת, בית המשפט אינו חייב לאמץ את חוות דעת המומחה או המלצות התסקיר. חוות דעתו של המומחה או התסקיר הינה כלי עזר אשר באמצעותו ביהמ"ש נעזר ומקבל מידע לצורך הכרעה במחלוקת הניצבת בפניו. בסופו של יום ההכרעה הסופית הינה בידיו של ביהמ"ש.

19. מחקרים מצאו כי ילדים בעלי קשר בטוח עם שני ההורים מראים רמות גבוהות יותר של בטחון עצמי, אמפתיה, ויסות רגשי ויחסים חברתיים חיובים. לאם ולאם אומנם תרומה שונה אף היא לרוב משלימה. (ראה: תאוריית ההתקשרות של ג'ון בולבי).

20. עד גיל 6 ילד מפתח את תחושת הביטחון והאמון הבסיסית בעולם. קשר יציב חם ועקבי עם שני ההורים תורם לכך שהילד מרגשי שמישהו תמיד נמצא עבורו, גם אם ההורה השני אינו נוכח ברגע נתון. כאשר הילד חווה אהבה, הקשבה ודאגה משני ההורים, הוא לומד שהעולם הוא מקום בטוח.

21. שני הורים מביאים לרוב סגנונות אינטראקציה שונים, השילוב בין שני הסגנונות מעשיר את חוויות הלמידה של הילד, מפתח גמישות מחשבתית ומיומנויות חברתיות. הקשר עם כל אחד מההורים מספק לילד מודל שונה של יחסים, מה שעוזר לו להבין כיצד מתקשרים, פותרים קונפליקטים ומביעים רגשות. בנוסף, הילד לומד על זהותו המגדרים, החברתית והמשפחתית דרך היחסים עם שני ההורים.

22. ילדים שנהנים מקשר משמעותי עם שני ההורים מסוגלים בדרך כלל לווסת טוב יותר רגשות כמו פחד, תסכול או כעס. כאשר מתרחש שינוי כמו גירושין, הנוכחות הפעילה של שני ההורים מסייעת לילד להתמודד טוב יותר עם המעבר ולשמור על תחושת יציבות. גם כאשר ההורים חיים בנפרד, שמרה על קשר עקבי, בטוח ומשמעותי עם שני ההורים הוא גורם מגן חשוב לילד. נכון כי שני ההורים יהיו שותפים שווים ופעילים בגידול, בקבלת החלטות ובשגרת היום יום של הילד.

23. עוד סבורני כי לא קיימת עדיפות "מוחלטת" להורה אחד על פני השני. אלא הדבר נבחן באיכות הקשר ובזמינות הרגשית של כל הורה כלפי הילד. הקביעות העיקריות צריכות להיעשות לפי רמת המעורבות הרגשית והיכולת ההורית של כל אחד מההורים ולא לפי מגדר.

<u>ג2 - מן הכלל אל הפרט</u>

24. עו"ס לסדרי דין למעשה תיארה בתסקיר כי עסקינן בשני הורים מיטיבים לקטינות. לשני ההורים מסוגלות הורית טובה, שניהם אוהבים את הקטינות. הבתים של שני ההורים מותאמים לצורכי הקטינות, שני ההורים נמצאים בקשר רציף עם מסגרות החינוך, מעורבים בחיי הקטינות, דואגים להן וחולקים בפועל את האחריות ההורית עליהן.

25. העו"ס תיארה כי הסכסוך הזוגי משליך על התפקוד ההורי, בעיקר בקרב הנתבע אשר לצד טיפול מסור בקטינות, מתקשה הוא לגלות מודעות לקושי שלו

בפרידה מהקטינות ועל כן מעמיס עליהן רגשית את הקושי שלו בפרידה, על ידי אמירות לא מותאמות ועל ידי חשיפת הבנות לתכני המאבק ההורי. העו"ס ציינה כי חשוב שהאב יעבוד על חלקים אלו במסגרת טיפול או הדרכה.

26. המלצת העו"ס כאמור הנה להיענות בחיוב להרחבה חלקית של זמני השהות קרי רק במוצ"ש ולא להיעתר להרחבה של יום ה' כיום מחלף. המלצה זו מבוססת כאמור על שיקול אחד ויחיד והוא החשש שהוספת יום נוסף מתחלף "עלול ליצור תחושת בלבול וחוסר סדר בקרב הילדות" (ראה הערכה מסכמת של העו"ס בתסקיר).

27. בבואי לבחון את ההמלצה של העו"ס, לא מצאתי כי הטעם עליו נשענת ההמלצה מבוסס הוא. הרי לא די באמירתו בכתובים, אלא היה על העו"ס לנמק ולהסביר מדוע חשש זה מתקיים הלכה למעשה והיא לא עשתה כן.

28. התסקיר מלמד כי ההורות של שני ההורים טובה באופן זהה ואין עדיפות למי מהם על פני האחר. עיון בתסקיר מלמד כי לשני ההורים קשר איכותי עם הקטינות לשניהם זמינות רגשית כלפי כל אחת מהקטינות.

29. סבורני כי כשם שהקטינות תתרגלנה כעת לשינוי שיחול ממוצ"ש ליום ראשון הן יכולות באותה המידה להתרגל לשינוי ביום ה' המתחלף. נהפוך הוא, סבורני כי שינויים שנמשכים לסירוגין לאורך תקופות, הם אלה שפחות מיטיבים עם קטינים. היענות להמלצה לשינוי חלקי עכשיו אליו יתרגלו הקטינות עלול להוביל לצורך שלהם בהמשך להתרגל לשינוי נוסף אותו ניתן לחסוך כיום .ככל שזמני השהות בין הקטינים להורים יתקבעו ללא שינויים כך יפחת הקונפליקט ההורי והשינוי אליו יתרגלו הקטינות יהיה בפעימה אחת ולא במספר פעימות.

30. לא נעלמה מעיני המלצת העו"ס לשלב את הנתבע בהדרכה או בטיפול, שכן על הנתבע ללמוד לעשות הפרדה מוחלטת בין הסכסוך הזוגי לקשר שלו עם הקטינות, לא לערבן בתכנים לא לגילן, לא לשתפן בסכסוך ההורי ולהותירן מחוץ למחלוקת הזוגיות. אולם התנהלות זו של הנתבע ברת טיפול באמצעות הדרכה הורית ואין בה כדי לשלול הרחבת זמני שהות באופן שווה. לצד זאת אדגיש ואבהיר כי ככל והנתבע לא ישתף פעולה עם הדרכה הורית ולא ידע שלא לערב הקטינות בקונפליקט ההורי יכול בית משפט לצמצם את זמני השהות באותה המידה כשם שהרחיב.

31. עוד ערה אני לקושי של הקטינות בפרידה מההורים או במעברים. מלבד ההסכמה של שני ההורים כי המעברים של הקטינות צריכים להיות ישירות מהמסגרת החינוכית, עיון בתסקיר מלמד כי הקושי קיים בשני הבתים ומול שני ההורים. קושי זה מבטא את ההתמודדות של הקטינות עם הפרידה, שאינה קלה להן אולם הנחת היסוד כי בחלוף הזמן וקביעה ברורה של זמני שהות יציבים ורציפים הקושי יפחת עד שיעלם.

32. במקרה דנא, התסקיר דווקא מלמד כי בנסיבות המקרה דנא, הקטינות ירוויחו מקיומו של קשר בטוח, יציב, חם ושווה עם שני ההורים. הקטינות יכולות לחוות על ידי השוויון ששני ההורים חשובים בחייהן במידה שווה, הקטינות נתרמות בכל בית מסגנון ההורות השונה מה שיוביל להתקשרות טובה מו שני ההורים.

33. ראיתי לנכון להתייחס גם לגילן הצעיר של הבנות ולחזקת גיל הרך, הקבועה סעיף 25 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות התשכ"ב – 1972 (להלן – החוק) הקובע כך:

"ילד שטרם מלאו לו שש שנים – תהיה המשמורת עליו לאימו, אם אין סיבות מיוחדות להורות אחרת"

34. החזקה למעשה יוצרת העדפה אוטומטית לאם כמשמורנית עיקרית על ילדים עד גיל 6 במקרה של גירושין, אלא אם קיימים טעמים מיוחדים נגד. החזקה נועדה להבטיח יציבות ובטחון רגשי לילדים צעירים על בסיס ההנחה שאם היא המטפלת הראשית הטבעית.

35. כאשר נחקק החוק בשנות ה-80, היה זה עידן שבו רוב הנשים היו המטפלות העיקריות בילדים והאבות מילאו תפקיד כלכלי בעיקר. מאז שנות ה-90 התגבשה ביקרת נרחבת על חזקה גיל הרך; **שינוי חברתי** - כיום שני ההורים נחשבים לרוב שותפים פעילים בגידול הילדים. **פגיעה בעיקרון השוויון** - החזקה יוצרת אפליה מגדרים נגד אבות. **פגיעה בטובת הילד** – מחקרים מראים כי לילדים חשוב קשר קרוב עם שני ההורים וכי ילדים יוצרים התקשרות עם האם וגם עם האב.

36. אומנם החזקה עדיין קיימת בחוק, אף בפועל היישום שלה הולם ונשחק מאוד, בתי המשפט לענייני משפחה נוטים כיום להעדיף את "עקרון טובת הילד" על פני יישום אוטומטי של החזקה. ראה גם וועדת שניט שהמליצה על ביטול החזקה.

37. במקרה דנא, שני ההורים מסכימים לאחריות הורית משותפת וזמני שהות משמעותיים על אף גילן הצעיר של הקטינות ולכן גדר המחלוקת ביניהם מלבד היותו מצומצם ההסכמה כאמור מרוקנת מתוכן את החזקה בנסיבות העניין.

38. אשר על כן, סבורני כי במלאכת בחינת טובת הקטינות, שהנו העיקרון המנחה של בית המשפט, המציאות בה יקיימו הקטינות קשר שווה עם שני ההורים, יאפשר להן להעצים את תחושת הביטחון העצמי שלהן, ההבנה כי העולם מקום בטוח, יסייע בידן לווסת טוב יותר רגשות, יפחית את תחושת הבלבול והשיח סביב זמני השהות ויעניק להן יציבות ובהירות בקשר שלהם עם כל אחד מההורים.

39. משכך הנני קובעת כדלקמן:

א. האחריות ההורית על הקטינות הנה משותפת.

ב. החל מחודש 1/11/25 יתקיימו זמני שהות שווים בין הקטינות לשני ההורים כמפורט להלן:

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי – ראשון
אמא	אבא	אמא	אבא	אמא	אבא
אמא	אבא	אמא	אבא	אבא	אמא
וחוזר חלילה					

ג. שני ההורים ישתלבו בתיאום הורי/הדרכת הורים בתחנה לטיפול משפחתי ב****. לשם כך יפנו ההורים לעו"ס לרישום וקידום ההליך.

ד. על ההורים להימנע מלחשוף את הבנות בדרך ישירה או עקיפה לתכני הקונפליקט ולעשות מאמצים לחדול מהמאבק ולהשקיע את המשאבים בטיפול בבנותיהם.

ה. כל הורה יקיים שיחת וידאו אחת, עם כל אחת מהבנות בימים בהן הן שוהות של ההורה האחר. משך שיחת ווידאו לא יעלה על 5 דקות.

40. המזכירות תמציא החלטתי זו לצדדים ולעו"ס בעיריית יוקנעם.

41. הצדדים יגישו עדכון אודות קיום זמני השהות בעוד 90 ימים מהיום.

42. התיק יובא לעיוני ביום 1/2/26.

החלטתי זו מותרת לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתנה היום, ה' חשוון תשפ"ו, 27 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.

תלה"מ 20082-05-25 * נ' *****
תלה"מ 30168-05-25 *** **** נ' ***

תיק חיצוני:

העתק מהמקור